

ÚF

Í grind og á bíbliuskúla

Grindadráp og ferðafólk er evnið í nýggja tiltakinum hjá Útvarpinum, har lurtarum stendur í boði at ringja og siga sína meining.

Føroyingar plaga ikki at vera grammir eftir at siga sína meining alment, uttan í dulnevndum lesarabrevum, so væntandi vera tað ikki so nógv, sum ringja. Røddin kann jú kennast aftur.

Okkurt áhugavert er tó komið fram í hesum stuttu sendingum, sum hava tann stóra fyrimun, at tær eru hvønn dag.

Tað er áhugavert, at sönarmið sum tað at nokta útlandingum at siggja grindadráp skal koma fram her í okkara samfelag, sum jú er so opið og demokratiskt og alt hatta har.

Hinvegin er tað ikki so lægt, id ongín enn hevur skotið upp

at selja útlandingum atgongumerki til grindadráp, plakativ og annað.

Føroyingar eru, tibetur, ikki so snildir tann vegin. At kroysta pening úr turistum á allan hugsandi og óhugsandi hátt.

Annars er litið spennandi í Útvarpinum nú í summarsfritidini og tað havi eg alt nevnt fyrr og tími ikki at endurtaka.

Ungdómssendingin í sjóðstu viku var um bíbliuskúla í Danmark og var væl gjørt PR. Eg kom oftari enn eina ferð at hugsa um vælsnaraðar reklamufilmar, meðan eg lurtaði.

Tann banala stuttsegan, sum endaði sendingina, tók tó nakkað av glansinum.

Hogni Djurhuus

Ú.F.

Hósdagin 28. juni

09.30 Á fólkatonleikastevnu
11.01 Rannvá — 8. partur
19.00 Reportasja
Bogi Godtfred leggur til rættis.
19.30 Heartbreak Hotel
Tónleikasending hjá Janusi Petersen.

Fríggjadagur 29.

09.30 Reportasja
11.01 Rannvá — 9. partur
19.00 Framhaldssøgan
»Summardimmið« — 22. partur
Eftir Eric Linklater. Jökil Rúason týddi. Sverri Eg-holm lesur.
19.30 Undirhaldstónar
Jákup Magnussen leggur til rættis.

D.R.

Dagsskráin verður lisin kl. 8.05, 11.30 (11.50 leygard. og 11.20 sunnud.) og 17.20.

(Klokkiútiðirnar eru feroyskar).

Hósdagin 28. juni

10.15 Dárlige nerver
Samtale med psykiateren Anders Groth om mennesker i krise.
10.50 Bog-ekko
11.40 Forbrugernyt
13.45 To tjekkelige digtere
16.30 Fiskernes halve time

19.00 Kvartifem
Folkestrejken 1944

21.40 Billedet af et menneske

En ofrtælling om en 62-årig kvinde, der bryder ud af den rolle som livet — og ikke mindst hendes berømte bror — har givet hende.

Fríggjadagin 29.

10.10 Nogen at tale med
10.50 Bog-ekko
»Orlando« af Virginia Woolf.
11.40 Forbrugernyt
13.00 Natur til millionbyen
Vi besøger københavnernes ny park på Vestamager.
13.30 Landmandsliv
Sorgen og glæder i en hverdag på landet.
14.00 Misteltenen
Natur-teknologi-kultur.
14.30 Hofladretasken
Charlotta Dorothea Biehl
Den højtbegavede og særprægede forfatter Charlotte Dorothea Biehl som levede for 200 år siden, var forkæmper for kvindernes rettigheder, og hun havde et yderst højspændt og specielt venskabsforhold til den 20 år yngre kammerjunker Johan Bülow.
16.30 Vejen til det amerikanske marked
20.30 Sommerens Litteratur-Radio
Børgernes Kælder og Børgernes salon
Rapport fra kulturlivet i Paris og i Nansensgade.

sjónvarp

Hósdagin 28. juni

20.00 EM: finalan

Fríggjadagin 29. juni

19.30 Sjónvarp fyri teg
20.00 Dagur og vika
20.30 Kryddurtir: hvitleykur
20.55 Ferian
21.45 Á, tað deiliga kriggj - en. filmur
00.00 Liðugt

N.R.K.

Dagsskráin verður lisin eftir tíðindini kl. 7.00 og fyri tíðindini kl. 15.30.

Eftir tíðindini sunnudag kl. 8.00 verður greitt frá skránni fyri vikuna. (Klokkiútiðirnar eru feroyskar).

Hósdagin 28. juni

11.50 Fiskeriaktuel
12.25 Malawi — afrikansk frontlinjestat uten frontpolitikk
16.45 Samfunnsmagasinet
I dag med: Økonomi og arbeidsliv og Miljørapport.
17.25 Bokstreif
20.15 Orgelimplorations-joner i Notre Dame

Fríggjadagin 29.

11.50 Slik har vi det
14.05 Kongsberg Jazzfestival 1984

16.45 Norskstoppen

17.25 Bokstreif

19.00 Geburg Aasland — musikeren som ble en legende i levende live.

19.30 Sommeren i nordisk film

20.00 All verdens folke-musikk

I kveld: Veneauela — møte mellom tre kulturer.

Brævasamband

Abdul Rahman Ibn Issan, úr Gahna, ynskir at skriva saman við føroyingum, yngri sum eldri.

Serliga áhuga hevur hann fyri bókmentum, tónleiki, ítrótti og umskifti av gávum og postkortum.

Abdul er 18 ára gamal og skrivur á enskum og afrikanska málinum »fante« — fyri teir føroyingar, ið kanska duga tað.

Adressan er: P.O.Box Saltpond, C/R Gahna, West Africa.

Føroyingur hjálpir fátækum

Egil Hoydal, ættaður úr Havn, men búsetandi í Danmark, har hann starvast sum lærari, er nú í Bolivíu, har hann í hálvtríðja ár skal arbeiða fyri Neyðhjálps fólkakirkjunnar. Hesin stovnur er saman við Daníeda í ferð við at hjálpa neyðstøddum í tí fátæka suðuramerikanska landinum.

Arbeiðið hjá Neyðhjálps fólkakirkjunnar byggir fyri ein stóran part á peningagávum, stórum og smáum, frá fólki. Vanliga plagar parturin hjá føroyingum ikki at liggja eftir.

Í einari grein í danska blaðnum Vestkysten heitir Egil Hoydal á fólk um at stuðla teimum fátækum í Bolivíu. Hann hevur eisini fingið kannað, um føroyingar hava høvi at vera við í tiltakinum. Tað hava vit. Ejvind Vilhelm, biskupur, sigur, at pengar kunna sendast annaðhvørt til hansara ella beinleiðis til Folkekirkens Nødhjælp, Skt. Peders Stræde 3, 1453 København K.

Peningurin skal sendast undir merkinum »Bolivia«. Egil Hoydal:

— Mitt stóra ynski er, at tað eydnast mær at savna nakkað av peningi saman til tað hjálpararbeiði, sum vit hava sett í verk her, og sum helst skuldi hildið frá, tá vit um tvey ár leggja frá okkum.

90% í armóð

Vit hava fingið sendandi greinina, Egil Hoydal skrivað úr Bolivíu til Vestkysten.

Henda grein lýsir væl støðuna í hesum landi, har yvir 90% av fólkinum eru kúgað og hildin niðri í armóð.

Egil skrivur:

— I to timer har jeg kørt over den næsten uendelige højslette. Altiplano. Jeg har set bælene på markerne — små offerbål til Pachamama — Moder jord. En stilfærdig og ydmyg anrørelse om nåde over høsten. Hjemme slår Kyndelsmisse »sin knude overmåde hvas og hård«. Her i Bolivia er det

sommeren, der slår.

Efter tre tørkeår er regnen kommet i al sin væld. Marker, veje og huse skylles væk, når vandet kommer styrtende fra den himmelhøje bjergkæde, der følger højsletten på begge sider. I en rivende strøm skylles såsæden væk for at ende i den sagnomspundne Titacaca sø. Indbyggerne i de små comunidades — en slags sogne — forsøger forgæves at dæmpe op for naturens luner. I store flokke prøver de som »bjergfriser« at slå diger, så vandet kan skylle uden om de sparsomt såede marker — men forgæves.

Disse naturmæssige yderligheder — tørke, oversvømmelser — er symbolske for Bolivia. Dette gælder for klima, landskab, levevilkår og de politiske udfordringer. De 7000 meter høje bjergkæder — den enorme højslette, det barske klima på højsletten, det dampende troppeklime øst på. Den umådelige

fattigdom blandt de mange — de militærbeskyttede rigfolk.

Med sine 190 militærkup i sin knap 160-årige historie har Bolivia været henvist til zig-zag kurs, hvor kun de stærke har kunnet komme til fadet. Over 90 procent af befolkningen er blevet holdt nede i armøden. Og uanset den nuværende, folkevalgte regering forsøger at lægge en kurs, er odløsheden og pessimismen den mest udbredte holdning i dagens Bolivia. Der er for mange ting, der er slået i stykker af de mange militærregimer. Kapital blev kanaliseret i de forkerte lommer, så det økonomiske billede ligner en katastrofe. Den skræmmende bornedødelighed medfører handlingslammelse.

Men daglige oplevelser giver dog håb. De to 10-12 års drenge som jeg havde med på stop, havde rejst tre dage for at komme til La Paz for at sælge deres små kurve

med citroner. Fem dage havde en lamahyrde været undervejs for at nå til marked med sin lille flok. De små skopudser-drenge, der hver morgen kommer pilende ned ad bjergskrånene for at mødes på hovedgaden, hvor de bemægtiger sig enhver tilsmudset sko. Disse personer vidner om en indædt vilje til at kæmpe sig igennem besværlighederne.

Det er også oplevende at møde Poliocarpio de Poma. Han er subprefektor — en slags amtmand — for provinsen Los Andes, hvor Folkekirkens nødhjælp har sit sundhedsprojekt. Han bruger alle døgnets timer på at organisere den fattige bondebefolkning, der bor spredt ud over provinsen, som næsten er på størrelse med Fyn. Nat og dag er han på vej på landet af en eller anden lastbil.

I sin poncho, øreklaphue og nedslidte skovandrager har han mellem landsbyerne for at skabe

sammenhold mellem de underprivilegerede bønder. Han får ikke en øre for sit arbejde og ved, hvad sligt organisationsarbejde kan koste. Under et af militærregimerne blev alle ledere af bondebewægelsen internerede og torturerede. Poliocarpio fik en varig rygskade og den nuværende leder på landsplan er lammet fra hoften efter torturoplevelserne.

Det er folk som denne mand, der kan trække befolkningen op af elendigheden. En mand, der med kendskab og respekt for traditionerne kan vise en vej. Men denne vej kan blive for tornet og uvej-som, sæ selv Poliocarpioerne bukker under. Men her kan vi hjælpe. Med støtte til projekter — sundhed og kooperative — der forsøger at være lydhøre og ydmyge over for den befolkning, de arbejder blandt, kan hver enkelt af os være med til at jævne vejen for et folk i nød.